

Sınıf

Kasım-Aralık 2019

Sayı: 12

İçindekiler

<i>Giriş</i>	3
<i>Dönemler değişir, mücadelemiz değişmez</i>	4
<i>ÖSYM elini cebimizden çek!</i>	5
<i>1917 Ekim devrimi: Bütün iktidar sovyetlere!</i>	6-7
<i>SSCB'de eğitim</i>	8
<i>Kadınlar örgütlü mücadeleyi omuz omuza örecektir!</i>	9
<i>Doğa ve yeryüzü gençliği harekete çağırıyor</i>	10-11

Merhaba arkadaşlar,

Liseli bülteni *Sınıf*, “Yeni Ekimler için ileri!” sloganıyla 12. sayısını yayınladı. *Sınıf*, güncel sorunlarımıza dikkat çekiyor ve bu sorunlara çözüm önerileri getiriyor. Dünya coğrafyasının altıda birinde gerçekleşen Ekim devrimini 102. yılında sayfalarına alıyor ve onun bizlere gösterdiği yolu satırlarında işliyor.

Kasım-Aralık sayısının ilk yazısı, Eylül ayında başlayan yeni eğitim dönemiyle birlikte günbegün yaşadığımız problemleri ortaya koyuyor. Eğitimin özelleştirilmesi, bilimsel ve laik içerikten uzaklaşması, uygun koşulların sağlanmaması nedeniyle niteliğinin düşmesi ve sürekli karşımıza çıkarılan sınavlar... Yani bir bütün olarak eğitim sisteminin çarpıklığı ve yetersizliğini göstererek bir çözüm yolu öneriyor.

Sınıf'in bu sayısında, geçtiğimiz günlerde sınav ücretlerine yapılan zamlara ve ÖSYM başkanının açıklamalarına da değiniliyor. Halis Aygün'ün “kâr etmiyoruz” iddiası yine ÖSYM'nin raporlarıyla çürütülüyor.

Bu sayıda, en önemli tarihsel olaylardan biri olan Ekim devrimi de elbette kendine yer buluyor. Devrimin öncesi ve sonrasında yaşananlar, devrimin kazanımları ve bugüne bıraktığı miras ortaya koyuluyor. Tüm bunlardan ders çıkarıp mücadelemize bu şekilde devam etmemiz gerektiği vurgulanıyor. Ayrıca Sovyetler Birliği'nin eğitim alanında attığı en ileri adımlar da bu sayıda işleniyor.

Sınıf, Emine Bulut cinayetiyle tekrar ülkenin gündemine oturan kadın cinayetlerine de dikkat çekiyor ve kadınların “şiddete, tacize ve tecavüze karşı öz savunma örgütlenmeleri” sloganını dillendiriyor.

Kapitalizmin kâr hırsı dünyamızı mahvediyor. Günümüzde çok ciddi boyutlara ulaşan ekolojik kriz ve Greta Thunberg öncülüğündeki çevreci gençlik hareketi de sayfalarımızda yer buluyor. İklim ve çevre krizinin sebeplerini ortaya koyan yazıda Greta ve hareketine de eleştirel bir bakış açısı getiriliyor. Ekolojik denge ve devamlılık için mücadelenin kapitalizm ve emperyalizme karşı verilmesi gerektiği vurgulanıyor.

Dönemler değişir, mücadelemiz değişmez

2019-2020 eğitim yılının ilk dönemi başladı. Yaz sürecinde LGS (Liseye Geçiş Sınavı) sorunuyla boğuşan birçok arkadaşımız lise sıralarına adım attı. Nice ümitlerle yeni liselerine gelen arkadaşlarımız değişen pek de bir şey olmadığını görüp daha önceden yaşadıkları sorunların azalmak bir yana artarak devam ettiğine şahit oldular. Eğitim hayatlarımız boyunca karşımıza çıkarılan engellerden birini geride bırakmıştık. Ancak bu sefer de karşımızda YKS (Yükseköğretim Kurumları Sınavı) denilen daha büyük bir duvar var.

Elbette, bizlerin yaşadığı problemler sınav sistemiyle sınırlı değil. Eğitimin devamlı piyasalaşması, bu düzende eğitimin halk için değil sermaye için var olduğunu her gün daha net bir şekilde ortaya koyuyor. Biz öğrenciler, sermayenin ihtiyaçları için yetiştirilen, piyasanın koşullarına uygun elemanlar olarak görülüyoruz. Eğitim kendimizi yetiştirmek, yeteneklerimizi ortaya çıkarmak, topluma fayda sağlamak için bir yol olmaktan gittikçe daha da uzaklaşıyor. Yaşamlarımız ise tamamen piyasanın isteklerine ve patronların insafına bırakılıyor.

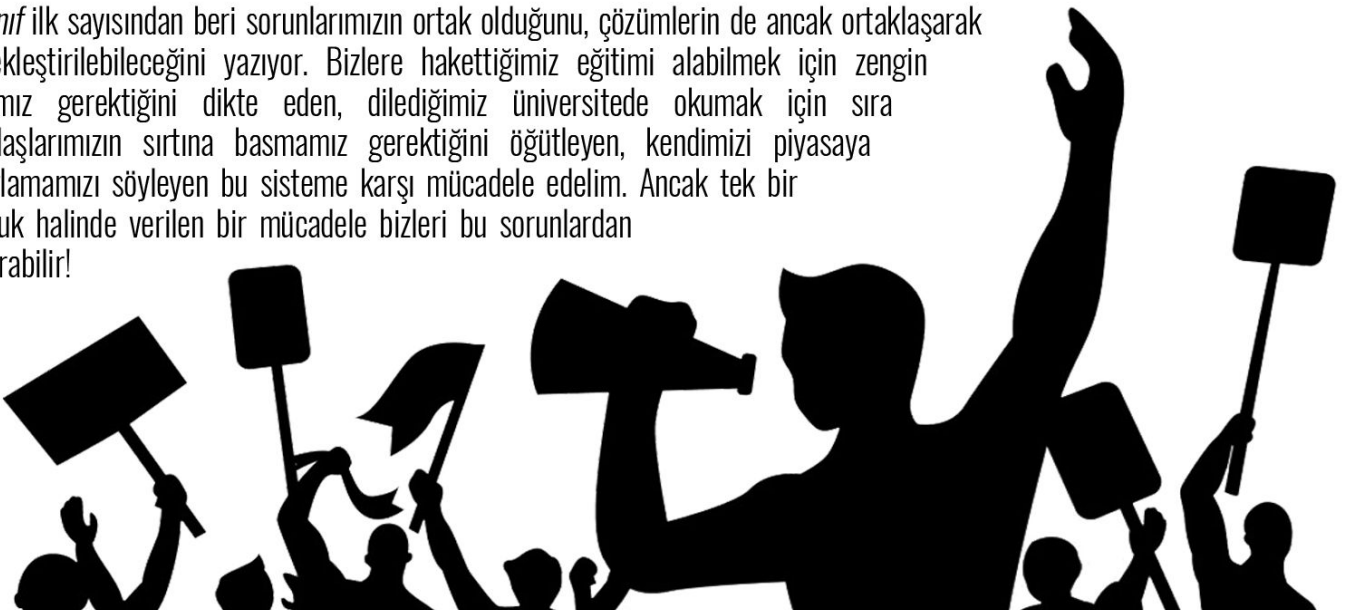
Eğitimin özelleştirilmesi, iktidarın eğitim politikasının temelini oluşturuyor. Denetimsiz bir şekilde devamlı artan özel eğitim kurumları, devlet liseleriyle özel liseler arasında derin bir uçurum yaratıyor. Halktan kesilen vergiler devlet okullarına değil, özel okul patronlarının cebine teşvik olarak giriyor. Bir de üstüne ailelerimizden bizleri okutabilmek için aynı patronlara yine para ödemesi bekleniyor. Kamusal eğitim adım adım tasfiye ediliyor ve devlet okulları kaderine teslim ediliyor. Neticede aldığımız eğitim, ailelerimizin parası kadar oluyor.

Eğer bir şekilde okula devam edebilirsek karşımızda bilimsel gerçekliklerden koparılmış, laiklikten arındırılmış bir müfredat buluyoruz. Evrim demekten çekinilen biyoloji dersleri, tarikatların ve iktidarın tüm onayını almış din dersleriyle sarmalanıyor. Bir yandan da halkın ihtiyaçlarından uzak, toplumun gerçekliğine uygun düşmeyen teorik bilgilerle donanıyoruz.

Kalabalık sınıflarda, sayıca yetersiz öğretmen kadrosuyla, okullardaki yetersiz araç-gereçle aldığımız eğitim, okulların müfredatlarıyla birlikte ele alındığında eğitimin niteliğindeki azalmayı ortaya koyuyor. Milli Eğitim Bakanı bile, liseye geçiş sınavında nitelikli okullara gitmek isteyen öğrencilerin sınava gireceğini, diğerlerinin adreslerine uygun okullara yönlendirileceğini söyleyerek liselerdeki niteliksizleşmeyi itiraf ediyor.

Biz gençlerin ihtiyaç duyduğu eğitim kurumları ve bu kurumlara ulaşmak için yapmamız gerekenler bellidir. Bizler, sıra arkadaşlarımızla rakip haline getirilmediğimiz, yarış atı gibi görülmediğimiz bir eğitim sistemi istiyoruz. Her gün piyasalaşan, sermayenin zincirleriyle bağlı eğitim kurumlarında okumak istemiyoruz. Eğitimin kamulaştırılmasını savunarak devlet okullarındaki durumun iyileştirilmesini, okullar arasındaki nitelik farkının ortadan kalkmasını amaçlıyoruz. Sermayenin ve piyasanın boyunduruğundan kurtarılan eğitimin, müfredatının da baştan aşağı yenileneceğini, laik ve bilimsel eğitime ulaşacağımızı biliyoruz. Aldığımız teorik bilgiyi, pratik bilgiyle harmanlamayı hedefleyen politenik eğitimi savunuyoruz.

Sınıf ilk sayısından beri sorunlarımızın ortak olduğunu, çözümlerin de ancak ortaklaşarak gerçekleştirilebileceğini yazıyor. Bizlere hakettiğimiz eğitimi alabilmek için zengin olmamız gerektiğini dikte eden, dilediğimiz üniversitede okumak için sıra arkadaşlarımızın sırtına basmamız gerektiğini öğütleyen, kendimizi piyasaya pazarlamamızı söyleyen bu sisteme karşı mücadele edelim. Ancak tek bir yumruk halinde verilen bir mücadele bizleri bu sorunlardan kurtarabilir!

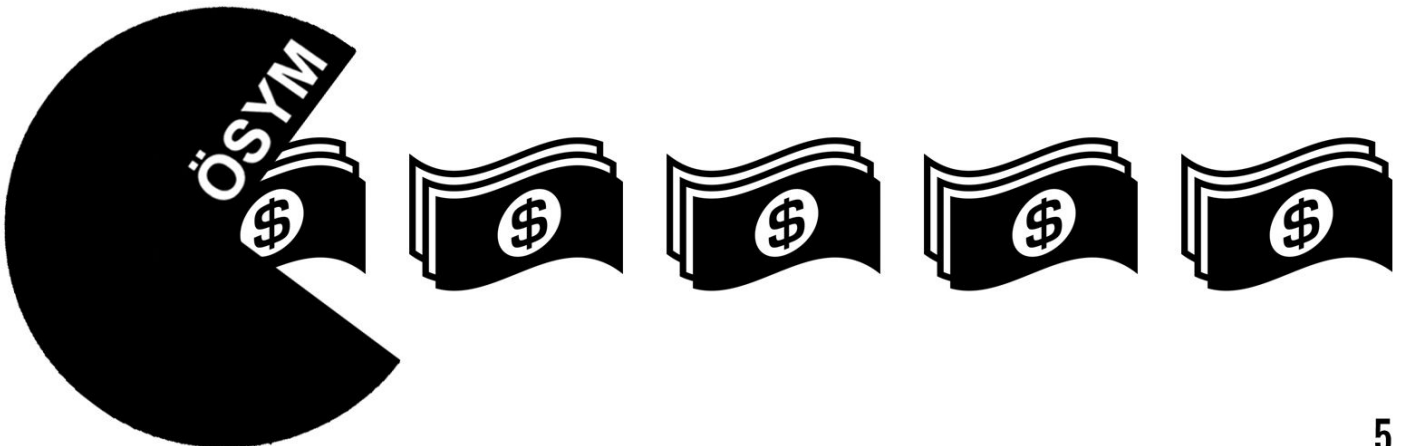
ÖSYM elini cebimizden çek!

Geçtiğimiz günlerde Öğrenci Seçme ve Yerleştirme Merkezi (ÖSYM), 2019-2020 sınav ücretlerinin güncellendiğini açıkladı. Buna göre farklı alanlardaki sınav ücretlerine geçen yıla oranla yüzde 20 ila 80 arasında zam geldi. Böylece ÖSYM'nin Yükseköğretim Kurumları Sınavı (YKS) dışında yaptığı tüm sınavlara ciddi miktarlarda zam yapılmış oldu. Bu sebeple öğrencilerde ve ailelerde ÖSYM'ye ve başkanına yönelik bir tepki oluştu. Muhtemelen herhangi bir tepki beklemeyen ÖSYM Başkanı Halis Aygün, bunun üzerine bir açıklama ihtiyacı hissetmiş olmalı ki kendisini şu sözlerle savundu: Kâr amacı gütmüyoruz, sınavları maliyetine yapıyoruz.

Bunun kocaman bir yalan olduğunu anlamak için ÖSYM'nin yayınladığı “2018 Yılı Faaliyet Raporu”na bakmak yeterli olacaktır. Bu raporda ÖSYM'nin 2018 yılı kârının 113,7 milyon TL olduğu açıkça ifade ediliyor. Kurumun bu yılki gelir ve gider tablosuna baktığımızda Ocak-Haziran dönemlerinde de kâr ettiğini görüyoruz. Raporla göre, 2019'un ilk yarısında 403,6 milyon TL gelir elde eden kurumun aynı dönemdeki gideri ise 241,8 milyon TL'dir. Kısacası, ÖSYM başkanının palavralarını yine kendi kurumu yalanlamış oluyor.

Bu zamlarla birlikte krizin olmadığını iddia eden ve enflasyonun tek hanelere indirilmesiyle övünen hükümetin de yalanları gün yüzüne çıkmıştır. Emekçilerin ücretlerine tek haneli zamları reva gören iktidar; elektriğe, doğalgaza ve son olarak da sınav ücretlerine çift haneli zamlar yapmıştır. Gündelik yaşamı dahi oldukça zorlaştıran bu zamlar elbette eğitim masraflarını da altından kalkılamaz bir yük haline getirmektedir. Türlü zorluklara rağmen eğitime devam etmeye çalışan biz öğrenciler, bu yılki YKS'nin üç oturumuna katılabilmek için 150 TL ödemek zorundayız. ÖSYM yöneticileri bu ücretin kolayca ödenebilecek bir seviyede olduğunu düşünebilir ancak gerçekler bambaşkadır. 150 TL, özellikle de şu kriz döneminde, cebimizden kolayca çıkarıp verebileceğimiz bir miktar değildir. Asgari ücretli bir ailenin ferdi olan bir öğrencinin kolayca ödeyebileceği bir miktar hiç değildir. Bu yüzden, öğrencinin üç kuruş parasına göz diken ÖSYM elini cebimizden çekmelidir!

Daha önceki sayılarımızda da defalarca belirttiğimiz gibi, eğitim hakkı temel bir haktır ve ücretsiz olmalıdır. Bu sebeple, bizlere eğitimin bir parçası olarak dayatılan tüm bu sınavlar da ücretsiz olmalıdır. “Paran varsa eğitim” ya da “Paran kadar eğitim” sistemi, bizleri öğrenci değil birer müşteri olarak gören bu düzenin ürünüdür. Bu yüzden talep ettiğimiz eşit, parasız, bilimsel ve laik bir eğitimi ancak ve ancak mevcut düzeni karşımıza alarak ve ona karşı mücadele ederek elde edebiliriz.

1917 Ekim devrimi: Bütün iktidar sovyetlere!

Bu yazıda birçok yönüyle ele alacağımız Ekim devrimi, yaklaşık 17 milyon sivil ve askerin hayatını kaybettiği I. Dünya Savaşı'nın sonunu hazırlayan en önemli olaydır. Lenin ve Trotskiy'in önderliğinde Bolşevik Parti, Çar'ı devirerek Rusya'da iktidarı ele almış ve işçi sınıfı iktidarı ülkeyi bu emperyalist savaştan derhal çekmiştir. Ekim devriminden yaklaşık bir yıl sonra Almanya'da patlak veren Kasım devrimi, her ne kadar başarıya ulaşmasa da emperyalist savaşın sonunu getirmiştir. Yani on milyonlarca insanın katline sebep olan bir dünya savaşını bitiren, savaşta karşı karşıya gelmiş iki ülkenin işçilerinin bir yıl arayla gerçekleştirdikleri iki şanlı devrimdir.

Şubat'tan Ekim'e

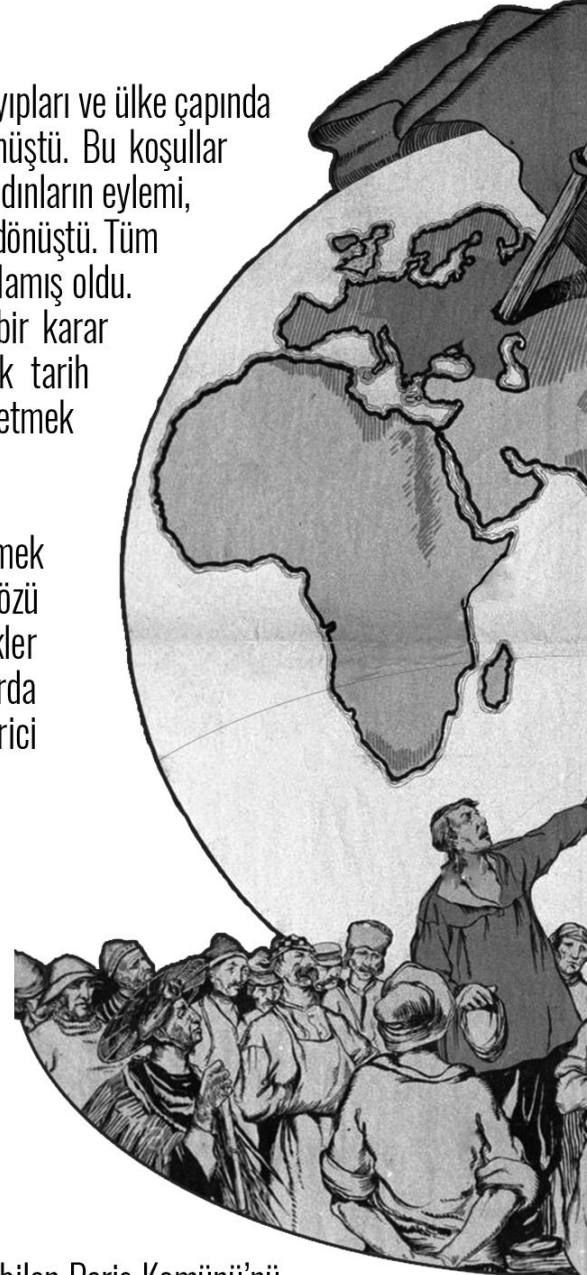
Emperyalist savaşın üçüncü yılı devam ederken cephedeki ağır can kayıpları ve ülke çapında yaşanan korkunç sefalet tüm yıkıcılığıyla Rusya halkının üzerine çökmüştü. Bu koşullar altında 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde sokağa çıkan emekçi kadınların eylemi, bir süredir grevde olan işçilerin eylemleriyle birleşerek bir ayaklanmaya dönüştü. Tüm bunlara orduda yaşanan çözünme de eklenince muazzam bir devrim başlamış oldu. Çar tahttan çekildi, iktidara geçici hükümet geçti. 1905 devriminde bir karar meclisi işlevi gören sovyetler bu kez güçlü bir iktidar odağı olarak tarih sahnesinde belirdi ve geçici hükümet sovyetlerin meşruluğunu kabul etmek zorunda kaldı

Geçici hükümet, devrimin en acil talepleri olan savaş, toprak ve ekmek sorunlarını çözemedi. Sınıf mücadeleleri yükseldikçe de karşı devrimci özü ortaya çıktı. Lenin'in sürgünden Rusya'ya döndüğü andan itibaren Bolşevikler sistematik biçimde "Bütün iktidar sovyetlere!" sloganını kullandı. Başlarda az destekçi bulan bu slogan, ilerleyen süreçte geçici hükümetin gerici yüzüyle karşılaşan kitlelerden yoğun şekilde yanıt buldu.

Devrim, Tüm Rusya Sovyetleri Kongresi'nin toplandığı gün başladı. Bolşevikler, başında Trotskiy'in olduğu bir Askeri Devrimci Komite oluşturdu. En ince detaylarına kadar planlanan ayaklanma neredeyse kan dökülmeden başarıya ulaştı. Smolny Enstitüsü'ndeki Sovyet Kongresi'nde kürsüye çıkan Lenin, devrimin zaferini ilan etti ve devrimin ilk kararları orada alındı.

İlk İşçi Devleti

Ekim devriminin belki de en önemli özelliği (yalnızca 72 gün ayakta kalabilen Paris Komünü'nü saymazsak) tarihteki ilk işçi devletini ortaya çıkarmış olmasıdır. Çarlığı, soyluları, kiliseyi ve burjuvaziyi alaşağı eden işçi, asker ve köylüler "sovyet" adı verilen örgütlenmeleriyle iktidarı kendi ellerine almıştır. Sovyet iktidarı vakit kaybetmeden tüm kapitalist işletmeleri işçi denetiminde kamulaştırmış, toprak reformunu gerçekleştirmiş, ekonomide merkezi planlamaya geçmiştir.

Dünya devriminin girizgâhı

Ekim devriminin enternasyonalizmi, üzerinde durmamız gereken diğer bir konudur. Çarlık Rusya'da "büyük Rus" olmayan diğer tüm uluslar ezilmekteydi. Devrimle birlikte Rusya'da sömürge konumunda olan uluslara kendi kaderlerini tayin hakkı tanınmıştır. Lenin, Sovyet cumhuriyetlerinin birliğini baskıya değil gönüllülüğe dayandırma anlayışını benimsemiştir. Hatta Lenin, ülkenin adı belirlenirken Rus ulusunun adını taşıyan tüm seçeneklere karşı çıkmış, hiçbir ulusun adını taşımayan ve gelecek devrimlerle genişleyebilecek şekilde tasarlanan Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği isminde ısrar etmiştir. Modern tarihte ulus veya coğrafya adı geçmeyen ilk ülke, işte böyle müthiş bir enternasyonalizm örneğiyle adına kavuşmuştur!

Ekim devrimi, onun önderleri tarafından her zaman dünya sosyalist devriminin girizgâhı olarak görülmüştür. Bu yüzden zorlu iç savaş koşullarında Lenin ve Trotskiy, dünya devriminin partisi olarak planlanan Komünist Enternasyonal'in inşası için çaba sarf etmişlerdir. Çünkü oldukça geri bir köylü ülkesi olan Rusya'daki devrimin kaderi dünya devrimine bağlıydı. Bu bakış açısı, üzücüdür ki tarih tarafından doğrulanmıştır. Komünist Enternasyonal, bürokrasinin hakimiyetinde dünya devriminin partisi olmaktan çıkıp ülkenin dış işleri organına dönüştükçe bürokrasinin iktidarı pekişmiş, bu durum Sovyetler Birliği'nin sonunu hazırlamıştır.

Ekim'in Dersleri

Yukarıdaki satırlarda belirttiğimiz üzere Ekim devrimi yalnızca 7 Kasım 1917 günü gerçekleşen ayaklanmadan ibaret değildir. Dünya tarihinde sosyalist devrimler çağını açmıştır, hem de mezbahaneye dönmüş dünyanın "hapisanesinde". Kapitalizmin ilgasıyla ülke birkaç on yıl içinde büyük bir atılım gerçekleştirmiştir. Kadınlar günümüzdekinden daha ileri haklar elde etmiş, ezilen uluslara ayrılma hakkı dahil kendi kaderlerini tayin hakkı tanınmıştır. Yüzyılın başında oldukça geri bir köylü ülkesinde yaşayan insanlar yüzyılın ortasında uzaya ilk çıkanlar olmuştur. Dünya üzerindeki Nazizm ve faşizm belası Ekim devriminin öz evladı Kızıl Ordu tarafından defedilmiştir. Bütün kapitalist ülkelerde işçi sınıfının Sovyetler'e ilgi göstermesinden duyulan korku, onları işçi sınıfının refahını yükseltmeye zorladı. İşte bu sebeplerden dolayı Ekim devrimi, dünya tarihine damga vurmuş bir olaydır.

Sovyetler Birliği'nin yıkılmasının ardından rahat bir nefes alan emperyalizm, işçi sınıfına karşı topyekûn bir sınıf taarruzu başlatmıştır. Ancak emperyalizm ve bir bütün olarak kapitalist sistem, günümüzde oldukça derin bir depresyon içindedir. Kapitalizm var oldukça krizleri de var olacaktır, bu yüzden 21. yüzyıl yeni Ekim'lere gebedir. Marksizmin bilimini, Leninist partinin disiplini, iktidar perspektifi ve Ekim'den çıkardığımız en acı ders olan bürokrasiyle mücadeleyle birleştirdiğimizde hep birlikte Lenin'e eşlik edebiliriz: Yaşasın sosyalist dünya devrimi!

SSCB'de eğitim:

Ekim devrimiyle birlikte politeknik bir eğitim müfredatı ile sadece bir meslek alanında veya bir endüstri alanında değil, gençlerin modern üretim süreçlerini ve teknolojilerini geniş bir yelpazede öğrenmelerini sağlayacak bir eğitim modeli yaratıldı.

SSCB tüm eğitim hizmetinin yanı sıra dünyada ilk olarak okul öncesi eğitimi ve kreş eğitimi de ücretsiz sağlayan ülke olmuştu.

SSCB'nin tarihteki ilk uygulamalarından biri ise lise derecesine göre isteyen her öğrencinin istediği üniversitede eğitim alabilmesiydi.

Üniversiteye girip bitiren her öğrenciye devlet tarafından iş bulma garantisi veriliyordu. Bu güvence, herhangi bir kapitalist devlet tarafından ne geçmişte sağlanabildi ne de günümüzde sağlanabilir.

Doğa ve yeryüzü gençliği harekete çağırıyor

İçinde bulunduğumuz dönemde dünya çapında yaşanan iki büyük krizden söz edebiliriz. Birincisi, 2008'de başlayan kapitalizmin 3. Büyük Depresyonu. Bu, hâlihazırda yaşadığımız siyasi, ekonomik, sosyo-kültürel problemlerin asıl kaynağıdır. İkinci büyük kriz ise kapitalist üretim tarzının yaklaşık iki yüzyıldır dünyayı ve canlı yaşamını artık çok ciddi bir biçimde tehdit eder hâle gelmesidir.

20. yüzyılın ikinci yarısından beri doğanın tahribatına, ekolojik dengelerin bozulmasına, iklim değişikliğine, sera etkisine dönem dönem dikkat çekiliyor. Bu konuda günümüze kadar Birleşmiş Milletler (BM) belirli aralıklarla konferanslar düzenledi. Bu konferanslar, kriz boyutuna ulaşan iklim sorununa dair hiçbir somut çözüm önermemiştir.

BM'nin palavra konferansları

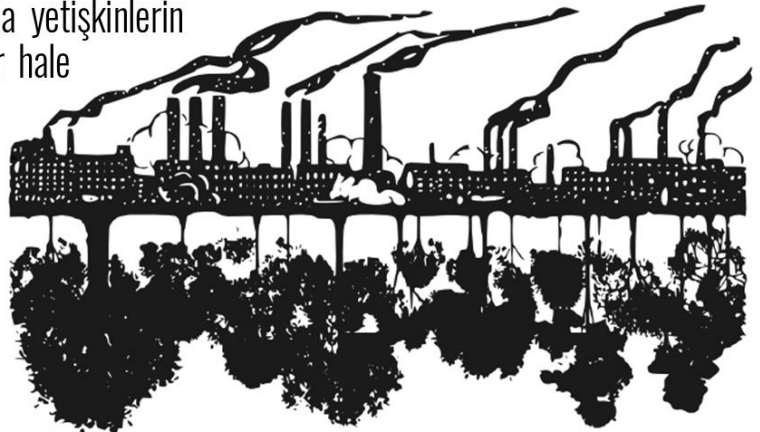
1960'lı yıllarda başlayan ve bir dizi konferansla sürdürülen bu çalışmalar son yıllarda yapılan birkaç toplantının ardından bugün New York'a ulaştı. Bu zirve de daha önce Kopenhag ve Paris'te yapılan konferanslarda olduğu gibi ciddiyetsiz, ikiyüzlü ve tamamen palavralardan ibaret kaldı. Bu üç toplantıyı ve bunların sonuçlarını ele aldığımızda emperyalist devletlerin aslında ekolojik denge ve devamlılıkla ilgilerinin olmadığını ve mevcut problemleri çözüme kavuşturmak için hiçbir şey yapmadıklarını ve ileride de yapmayacaklarını görüyoruz. Örnek verecek olursak; 2015 Paris İklim Değişikliği Konferansı'nda alınan kararlardan biri, yüzyıl sonunda sıcaklık artışı sınırının 1,5-2 derece olması idi. Ancak hedefe nasıl ulaşılacağı konusunda ülkelere bağlayıcı bir yükümlülük getirilmedi.

Geçtiğimiz 4 yılda Paris Konferansı'nda alınan kararların uygulanmasına dair hiçbir şey yapılmadı, ülkelere herhangi bir denetim uygulanmadı. Bu toplantıların yalnızca göz boyamak ve sorunun kaynağını gizlemekten başka bir amacı olmadığı çok açık değil mi?

Kapitalist dünya düzeninin muhafızı, emperyalist ülkelerin hâkimiyeti altında işleyen Birleşmiş Milletler'in çalışmaları, BM'nin yapısı gereği elbette ekoloji ve iklim sorununun kökenini su yüzüne çıkarmaktan uzaktır. Çünkü edilen tonlarca boş lafı bir kenara atıp berrak bir zihinle bakarsak sorunların çözümü amacıyla toplanılan yerde yalnızca sorunun esas kaynağının temsilcilerini görürüz.

Çok şey söyleyip hiçbir şey söylememek

Greta Thunberg öncülüğündeki çevreci öğrenci gençlik hareketi, yaklaşık bir yıldır FridaysforFuture (Gelecek Uğruna Cumalar) yürüyüşleri düzenliyor. Cuma günleri okullarından çıkan öğrenciler iklim ve çevre sorunlarına dikkat çekmek için gösteri yürüyüşlerine katılıyorlar. Küresel İklim Grevi haftası adı verilen 20-27 Eylül haftası da bu çerçevede planmış etkinlikler dizisinden oluşuyordu. İklim grevi adı verilen bu eylemlere öğrenci gençlik dışında yetişkinlerin katılımını da sağlayarak hareketin daha görünür hale gelmesi amaçlandı. Etkinliklerin tarihi de New York'taki toplantıya özellikle denk getirilmiş görünüyor. Bu vesileyle Greta da İsveç'ten ABD'ye gelerek bu toplantıda bir konuşma gerçekleştirdi.

Konuşmasında gezegenin geleceğinin ciddi tehlike altında olduğunu, gençlerin geleceğinin çalındığını ve orada bulunan temsilcilerin yalnızca parayı düşündüğünü vurguladı. Ve karşısında oturan emperyalistler, kapitalistler de bu konuşmayı alkışlarla böldüler!

Burada bir parantez açmak gerekiyor. Greta, Türkiye de dahil olmak üzere birkaç ülkeyi doğaya önem vermemesi sebebiyle BM'ye şikayet etti. Peki şikayet edilen bu uluslararası kuruma hangi ülke de üye biliyor musunuz? Kanada! Ülkemizde Kaz Dağları'nı talan eden, bu girişim ile 4,2 milyar dolar değerinde altın çıkarmayı hedefleyen, arkalarında da dünyanın en çok oksijen üreten ormanlarından birini yok edip geriye sadece kimyasal atık ve zehir bırakacak olan Alamos Gold şirketinin ülkesi emperyalist Kanada!

Çözümü kapitalist düzen içinde aramak boşuna

Şunu açıkça göz önünde bulundurmak gerekir ki Küresel İklim Grevi, bütünüyle kapitalist düzene bağımlı bir harekettir. Gençliğin bu eylemselliği ne kadar büyük bir önem taşısa da bütün enerjisini BM çarkları arasında heba edecek bir yoldur ve başarısız olmaya mahkumdur. Aynı zamanda bu hareket üzerinde hem ideolojik hem örgütsel hem de finansal bakımdan burjuva hâkimiyeti vardır.

Sermayenin, Birleşmiş Milletler'in ve burjuva politik güçlerin küresel ekolojik krizden bir kurtuluş yolu olarak gösterdiği bu hareketin gizlediği gerçekleri görmek durumundayız. Yukarıda bahsettiğimiz gibi kapitalist dünya düzeni bu konuyu on yıllardır "önemiyor" ancak herhangi bir çözüm bulabilmiş değiller, çünkü bu sistem içerisinde böyle bir çözüm yok.

Çözüm, kâr hırsından göz bebeklerinde dolar işareti oluşan kapitalistlere doğanın tahrip edilmesini, iklim değişikliğini şikâyet etmek olmamalıdır. Çözüm, Kaz Dağları için "Altın'cı filo defol" pankartıyla yürüyen binlerce insanımız gibi sorunu yaratanlardan hesap sormaktır. Öğrencilerin, gençlerin enerji ve öfkesini düzenin kanallarına akıtarak boşmak değil, yaşanacak bir dünya için kapitalist düzene savaş açmaktır. Doğa ve yeryüzü bizi mücadeleye çağırıyor, emperyalist ve kapitalist talan düzenini yıkmak için örgütlenelim, mücadele edelim.

Demir, kömür ve şeker,
ve kırmızı bakır,
ve mensucat,
ve sevda ve zulüm ve hayat,
ve bilcümle sanayi kollarının,
ve küçük ve büyük ve Beyaz Rusya
ve Kafkasya, Sibiryaya ve Türkistan,
ve kederli Volga yollarının
ve şehirlerin bahtı
bir şafak vakti değişmiş oldu.

Bir şafak vakti karanlığın kenarından
karlı çizmelerini o n l a r
mermer merdivenlere bastıkları zaman...

-Nâzım Hikmet

